

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 574/2016
29.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... - ..., чији је пуномоћник Владимир Дреџун, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Димитрије Ђорђевић, адвокат у ..., ради утврђења права својине, вредност предмета спора 4.730.250,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3742/15 од 21.01.2016. године, у седници одржаној 29.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужене, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду П 4256/2015 од 21.09.2015. године у ставовима првом и другом изреке и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3742/15 од 21.01.2016. године у потврђујућем делу, па се утврђује да је тужилац АА из ..., сувласник са 41% односно са 41/100 идеалних делова, а тужена ББ из ... сувласник са 59% односно са 59/100 идеалних делова на трособном стану – дуплексу, површине 66 м², број ... који се налази у поткровљу стамбене зграде број ... у улици ... у ..., која је изграђена на катастарској парцели број ... уписан у ЛН бр. ... КО

У преосталом делу се ревизија тужене **СЕ ОДБИЈА** као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженој на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 370.755,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4256/2015 од 21.09.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да су тужилац и тужена у току трајања брака од 14.02.2003. до 11.02.2008. године стекли заједничку имовину коју чини троипособан стан – дуплекс број ..., површине 66 м², у поткровљу стамбене зграде број ..., у ул. ... у ..., која је изграђена на кат. парцели бр. а уписана у ЛН бр. ... КО ..., и да су њихови удели у стицању једнаки. Ставом другим изреке, је утврђено да је тужилац сувласник овог стана са уделом од ½ идеалних делова и тужена са уделом од ½ идеалних делова. Ставом трећим изреке је констатовано да ће се на основу ове пресуде извршити упис сувласништва на стану у катастару непокретности и свим другим евиденцијама. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 594.128,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3742/15 од 21.01.2016. године, жалба тужене је делимично одбијена а делимично усвојена, тако што је преиначена у делу одлуке о трошковима поступка и одређено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, а одбијен захтев тужене за накнаду трошкова по жалби. Истом пресудом је потврђена наведена првостепена пресуда у преосталом делу.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14) који се у овом парничном поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене делимично основана, због погрешно примењеног материјалног права.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Без значаја је ревизијски навод да је доношењем побијане пресуде учињена битна повреда из тачке 12, цитиране законске одредбе јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, овде парничне странке су биле у браку од 14.02.2003. године до 30.08.2010. године, али је заједница живота успостављена шест месеци пре закључења брака престала још у фебруару месецу 2008. године. Тужилац је све време ове заједнице живота са туженом био запослен као финансијски консултант, па је током трајања њиховог брака, подигао кредит у износу од 212.000,00 GBP ради куповине стана у ... и овај кредит је отплаћивао од своје зараде. Тужена је за време трајања њиховог брака најпре студирала и радила у услужној делатности пола радног времена, а понекад и пуно радно време, а последњих годину дана брака је радила пуно радно време у административним и управним органима у Парничне странке су имале један заједнички банковни рачун преко кога је тужена примала плату и на који је тужилац повремено уплаћивао новац, а поред тога су имали и посебне штедне рачуне, а тужилац је имао и текући рачун. Осим кредита за куповину стана у ..., тужилац је подигао и два мања кредита од којих је један у износу од 16.500 GBP отплаћивала тужена од своје зараде. Трошкове живота је претежно подмиривао тужилац, а странке су се равномерно старале о заједничком домаћинству. Нето приход тужене за време трајања заједнице живота са тужиоцем износио је 45.599,92 GBP док је нето приход тужиоца у том периоду био 110.992,27 GBP. Дана 11.06.2007. године закључен је уговор о купопродаји предметног стана као стана у изградњи између „ГГ“ ..., као продавца и тужене као купца, о куповини трособног стана – дуплекс стана у изградњи. Дана 14.05.2008. године је закључен и судски оверен пред Општинским судом у Новом Саду под Ов1 бр. .../... уговор о купопродаји стана у изградњи који после етажирања има површину од 66 м², у поткровљу стамбеног објекта у ..., на кат. парцели број ... КО ..., за уговорену купопродајну цену од 49.147 евра, у динарској противвредности, коју је купац – овде тужена исплатила у целости и која је у катастарском оперативном упису уписана као власник ове непокретности са 1/1. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-

финансијске струке је утврђено да је купопродајна цена овог стана која је по средњем курсу НБС на дан уплате износила 9.977.232,50 динара, сукцесивно исплаћивана са заједничког текућег рачуна парничних странака до износа од 25.397,96 GBP, што у динарској противвредности износи 3.245.472,50 динара (од чега је са тужиоцевог текућег рачуна уплаћено 14.000,00 GBP док се на рачуну тужене већ налазило 11.397,96 GBP). Преостали износ купопродајне цене за овај стан од 8.836,09 евра односно 731.760,00 динара, плаћен је новцем тужиљиних родитеља дана 15.05.2008. године. Заједница живота парничних странака престала је у фебруару месецу 2008. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно закључили да предметни троипособни стан површине 66 м² представља заједничку брачну тековину односно заједничку имовину овде парничних странака јер је стечена у току брака њиховим заједничким радом, без обзира што је као купац истог у уговору о купопродаји означена само овде тужена.

Полазећи од тога да је зарада тужиоца за време трајања њиховог брака била више од два пута веће од зараде тужене, да је њихов допринос у вођењу заједничког домаћинства био подједнак а да је тужена са друге стране од своје плате одвајала новац за штедњу и враћала кредит који је тужилац узео за потребе заједничког домаћинства у износу од 16.500 GBP, нижестепени судови су закључили да је допринос парничних странака у стицању ове њихове заједничке имовине подједнак, у смислу члана 180. став 2. Породичног закона и да су они из тог разлога сувласници предметне непокретности у једнаким уделитема, свако са по ½ идеалних делова. Чињеницу да је део купопродајне цене у утврђеном износу од 8.836,09 евра на име преосталог дела купопродајне цене предметног стана плаћен новцем родитеља тужене, по оцени првостепеног суда представља њихов заједнички поклон дат парничним странкама у циљу стицања заједничке имовине.

Иако је правилно становиште другостепеног суда да се новчани износ од 8.836,09 евра који су дали родитељи тужене на име преосталог дела купопродајне цене предметног стана, а имајући у виду да је заједница живота парничних странака престала још у фебруару месецу 2008. године, може сматрати само као поклон учињен туженој, овај суд је закључио да ова чињеница нема правни значај за другачију оцену удела супружника у стицању заједничке имовине.

По становишту овога суда, тужена основано у ревизији истиче да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је нашао да ова чињеница нема правни значај за оцену њене посебне имовине стечене у току трајања брачне заједнице на основу члана 168. став 2. Породичног закона. С обзиром да је ту посебну имовину овде тужена стекла поклоном износа од 8.836,09 евра од својих родитеља, на име преосталог дела купопродајне цене предметног стана. Како овај новчани износ посебне имовине тужене стечене поклоном након фактичког престанка брака, у односу на утврђену висину купопродајне цене предметног стана од 49.147,00 евра представља приближно 18% у односу на ту утврђену купопродајну цену стана (тачније 17,97%) то упућује на закључак да би за деобу сувласничког удела на стеченој заједничкој имовини преостало уствари 82% (100 % - 18%), па би применом правила из члана 180. став 2. Породичног закона о једнаком уделу парничних странака у стицању ове заједничко стечене тековине, допринос парничних странака био са по 41% односно 41/100 идеалних делова.

Према томе, по налажењу овога суда тужиоцу припада сувласнички удео од 41/100 идеалних делова предметног стана, на основу члана 180. став 2. у вези члана 171. и 177. Породичног закона, имајући у виду да изведеним доказима није утврђен његов већи удео у стицању ове заједничке имовине у смислу члана 180. став 3. Породичног закона. Док туженој припада већи удео у стицању овог појединачног права из заједнички стечене имовине јер је она у стицању тог права учествовала и приходом од своје посебне имовине стечене поклоном од родитеља у смислу члана 180. тачка 5. у вези члана 168. став 2. Породичног закона, због чега јој припада удео од укупно 59% односно 59/100 идеалних делова (као збир заједничког удела од 41% + 18% посебне имовине).

Из изложених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

С обзиром да су парничне странке предметни стан стекле радом у току трајања њихове брачне заједнице и заједнице живота у смислу чланова 171. и 177. Породичног закона, то није основана ревизија тужене у делу којим се побија и одлука о томе да предметни стан представља њену заједничку брачну тековину, односно заједничку имовину са овде тужиоцем, те да се на основу ове пресуде изврши упис њиховог права сувласништва у катастру.

Правилно је другостепени суд донео одлуку о трошковима првостепеног и другостепеног поступка на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 2. ЗПП.

На основу изложеног је донета одлука као у ставу другом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Како је тужена успела у овом ревизијском поступку, то јој припада тражена накнада трошкова на име састава ревизије према важећој АТ („Сл. гласник РС“, број 121/12) у износу од 90.000,00 динара, на име таксе за ревизију од 112.302,00 динара и одлуку о ревизији 168.453,00 динара према важећој ТТ, односно износ од укупно 370.755,00 динара, због чега је на основу члана 165. став 2. у вези чл.153. став 1, 154. став 2. и 163. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић